

Napsal uživatel Belmondo
Sobota, 11 Duben 2020 15:19

Poslední rok v roli pořadatele zažil náhodský Juan. Společně už s Avalonem, který svoji Trampskou soutěž v literární oblasti spojil s Trapsavcem. Mělo to logiku, na stupních vítězů obou literárních soutěží se objevovala stejná jména a tříštit síly nemělo smysl. Juanovi navíc tento rok konečně vynesl Zlatého Trapsavce, autor získal do této doby v soutěži nejvíc ocenění, jen na to nejvyšší musel vydržet na ročník číslo 25. Podařilo se vydat obsáhlý sborník - malou knihu, která zmapovala nejúspěšnější práce v celé dosavadní historii.

Příjemné čtení xxxLiják mi padá na vobočí
jak sochám dědka Wabiho
Nebesa na mě něžně močí
a bouřka bručí: „Zabi ho.“
Sešel jsem z cesty - to je tím
nikdy jsem neposlouchal rád
Vyznavač dětí kopretin
měl radši žízeň nežli hlad
Pouštěl si draky na provázku
hrál čaru o velikej rum
Nečekal nikdy na otázku
zda smí se věřit zázrakům
Chodil jsem vždycky přes závory
co na tom jestli měl jet vlak
A policajtům říkal: Sorry!
Na batlu nosil lesní znak
Nikdo mě nikdy nepředělal
tak holky házely mě lvům
Vzteky jsem vobčas trochu zbělal
pak uctíval jsem akord strun
A tak mě berte, jakej jsem
teď právě mokrej na kůži
Vobčas pokřtěnej úletem
Sám sobě však nic nedlužím Zlatý Trapsavec 1999
Jaromír Juan Hlavatý